

*Vlaams-Brabant
kind van de
rekening?*

**vlaams-
brabant**
natuurlijk Vlaams

Vlamingen, let op uw zaak!

Wanneer Vlaamse partijen onderhandelen over een staatshervorming, moeten de Vlamingen in Halle-Vilvoorde hun hart vasthouden. In het verleden is elke staatshervorming zwaar betaald geweest door de Vlamingen uit onze regio. Denk aan de faciliteiten, die uitgegroeid zijn tot een ware verfransingsmachine. Na zes maanden complete politieke chaos, zijn de onderhandelingen over een staatshervorming opnieuw gestart. Opnieuw dreigt voor ons hetzelfde scenario. Ten aanzien van de rechtmatige Vlaamse eisen, leggen de Fransen onaanvaardbare eisen op tafel. Het vreselijke is dat de Vlaamse onderhandelaars geneigd zijn een stuk tegemoet te komen aan die eisen. Met dit boekje wil het Vlaams Belang duidelijk maken dat het genoeg geweest is. Vlaams-Brabant mag niet de pasmunt worden voor om het even welke staatshervorming. Wij hebben in het verleden al genoeg betaald!

**vlaams-
brabant**
natuurlijk Vlaams

Brussel-Halle-Vilvoorde: een verhaal zonder einde

De splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde vormt al jaren lang, maar vooral de laatste maanden, een struikelblok. Is die splitsing dan zo belangrijk ?

Al veertig jaar lang ijvert de Vlaamse Beweging voor de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Het is en blijft onaanvaardbaar dat Franstalige partijen vanuit Brussel en Wallonië stemmen kunnen ronselen in alle gemeenten van Halle-Vilvoorde. Van Zemst tot Galmaarden zien we de Maingains, de Milquets en de Di Rupo's opduiken. Voor hen zijn onze Vlaamse gemeenten een electoraal wingewest. De kieskring B-H-V blijft bijgevolg een bron van verfransing. Het is dus absoluut noodzakelijk dat de electorale band tussen Franstalig Brussel en de Franstaligen in Halle-Vilvoorde doorgeknipt wordt.

Het Vlaams Belang herinnert de Vlamingen tijdens de Gordel aan de stoere woorden van Leterme vóór de Vlaamse verkiezingen van 2004.

De Franstaligen zien dat duidelijk anders.

Natuurlijk zien zij dat anders. Voor hen is Halle-Vilvoorde het "hinterland" van Brussel. Hoewel al in 1963 de taalgrens werd vastgelegd, weigeren de Franstaligen de opdeling van dit land in taalgebieden te aanvaarden. Halle-Vilvoorde behoort tot het Nederlands taalgebied, en niet tot het tweetalige gebied Brussel. Net zoals Vlaamse partijen zich niet te moeien hebben in Wallonië, hebben Waalse partijen ook niets te zoeken in onze streek.

Heeft de splitsing ook nog andere voordelen ?

Het Vlaams Belang eist ook de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Nu is onze regio afhankelijk van het Brussels gerecht, dat vooral aandacht heeft voor de veiligheidsproblemen in Brussel. Strafdossiers die op onze streek betrekking hebben, worden massaal geseponneerd. Bovendien zijn heel wat Brusselse parketmagistraten Nederlandsonkundig.

Zij communiceren dan maar in het Frans met de politiediensten van Halle-Vilvoorde. Voeg daarbij de grote gerechtelijke achterstand en men komt tot de conclusie dat onze regio in de kou staat.

Met alle gevolgen van dien voor onze veiligheid ?

Door de niet-splitsing van het gerechtelijk arrondissement wordt de criminaliteit in onze streek inderdaad slecht aangepakt. Door de laksheid van het Brussels gerecht raken onze politiemensen ontmoedigd en ontstaat een indruk van straffeloosheid, met nog meer criminaliteit tot gevolg. Wij eisen dan ook gesplitste rechtbanken én een eigen parket, dat de criminaliteit in onze regio deskundig kan aanpakken. De splitsing van het gerechtelijk arrondissement B-H-V is dan ook primordiaal voor onze veiligheid!

Hoe is het dossier van de splitsing zo hoog op de politieke agenda geraakt ?

Naast de voortdurende actie van onze partij en de brede Vlaamse Beweging, hebben de burgemeesters van Halle-Vilvoorde hier een groot aandeel in. Toen in 2003 het Grondwettelijk Hof het verder bestaan van de huidige kieskring B-H-V ongrondwettelijk noemde, zijn zij in actie geschooten. Zij hebben, in samenwerking met de Vlaamse Beweging, hun partijen gedwongen duidelijk stelling in te nemen.

Waren alle burgemeesters zo happig ?

Niet alle burgemeesters stonden te springen om van de splitsing van B-H-V een prioriteit te maken. Zeker niet de burgemeesters die ook nog parlementslid waren voor een meerderheidspartij. Maar de kar werd wel getrokken door de overtuigden. Geen enkele partij kon nog naast hun actie kijken.

Het komt er nu op aan dat zij de Vlaamse partijen, ook en vooral de partijen die nu in de regering zitten, het vuur aan de schenen blijven leggen.

Bij de laatste federale verkiezingen hebben verschillende burgers geweigerd om te zetelen in de stem- en de telbureaus, als protest tegen het feit dat B-H-V nog steeds niet gesplitst was. Terecht ?

Absoluut. Eigenlijk zijn de verkiezingen van 2007 verlopen in strijd met de Grondwet. Die burgers hadden dus gelijk toen zij weigerden mee te werken aan ongrondwettelijke verkiezingen.

Zij moeten nu wel – letterlijk - de prijs betalen.

Dat is pas de echte schande. De “dienstweigeraars” werden door de Belgische rechtbanken veroordeeld tot zware boetes, terwijl de Belgische overheid wel verkiezingen toeliet die compleet ongrondwettelijk waren. Het is de wereld op zijn kop. Wij vragen dan ook dat de gemeentebesturen uit Halle-Vilvoorde bijspringen om de boetes van de moedige “dienstweigeraars” mee te helpen betalen.

staan de Vlaamse partijen eigenlijk wel nog achter de splitsing?

Alle Vlaamse partijen hebben de splitsing van B-H-V in hun programma geschreven. Alleen zetten zij hun woorden niet om in daden. In 2004 riep toenmalig oppositieleider Leterme nog dat slechts “vijf minuten politieke moed” nodig waren om B-H-V te splitsen. Het kartel CD&V/N-VA beloofde in 2004 plechtig niet in de Vlaamse regering te stappen zonder dat de splitsing een feit was. In 2007 werd die belofte

CD&V-kopstukken met een duidelijke boodschap in 2004. Vandaag is de CD&V wel bereid een prijs te betalen.

herhaald: “We stappen niet in een Belgische regering vooraleer de splitsing geregeld is”. Het kartel zit intussen al drie jaar in de Vlaamse regering en maakt nu deel uit van de Belgische noodregering-Verhofstadt, maar B-H-V is nog steeds niet gesplitst. De dure eden liggen al lang in de vuilbak.

En wat met de andere Vlaamse partijen ?

Alle Vlaamse partijen belijden met de lippen de splitsing van B-H-V. Meer nog, in het Vlaams regeerakkoord van 2004 staat zelfs het principe "onverwijldde splitsing zonder prijs" ingeschreven. Maar als puntje bij paaltje komt, trekken ze hun staart in, en zijn ze wel bereid een prijs te betalen. De "vijfminuten politieke moed" van Yves Leterme duren nu toch wel bijzonder lang.

De saga van de gebroken beloften

Steve Stevaert, toenmalig SP.a-voorzitter: "Toch ben ik er duidelijk over: die splitsing moet er komen. Franstaligen moeten bij ons geen stemmen komen ronselen, dat is niet meer dan redelijk, en daarom wil ik voor de splitsing ook geen prijs betalen." (Het Volk, 11 juni 2004, twee dagen voor de verkiezingen van het Vlaams Parlement)

Diezelfde **Steve Stevaert**: "Ja. We zijn bereid tot een compromis en ik ben bereid om daar ver in te gaan wanneer dat goed is voor het algemeen belang." (Het Belang van Limburg, 5 januari 2005, lang ná de verkiezingen voor het Vlaams Parlement)

Bart Somers, toenmalig Vlaams minister-president en huidig Open VLD-voorzitter: "De splitsing moet meteen na de verkiezingen geagendeerd worden in het federaal parlement en tegen het einde van het jaar goedgekeurd worden. Een andere timing is niet realistisch." (De Standaard, 8 juni 2004)

Yves Leterme, toenmalig CD&V-voorzitter, op de vraag of B-H-V moet gesplitst zijn vóór hij in de Vlaamse regering stapt: "Zeer zeker. Daarover moet een akkoord zijn dat ook aan de overkant van de taalgrens wordt erkend." (Knack, 2 juni 2004)

Geert Bourgeois, toenmalig N-VA-voorzitter, op dezelfde vraag : *“We willen dat die kieskring gesplitst wordt vóór we in een Vlaamse regering stappen.”* (De Morgen, 8 juni 2004)

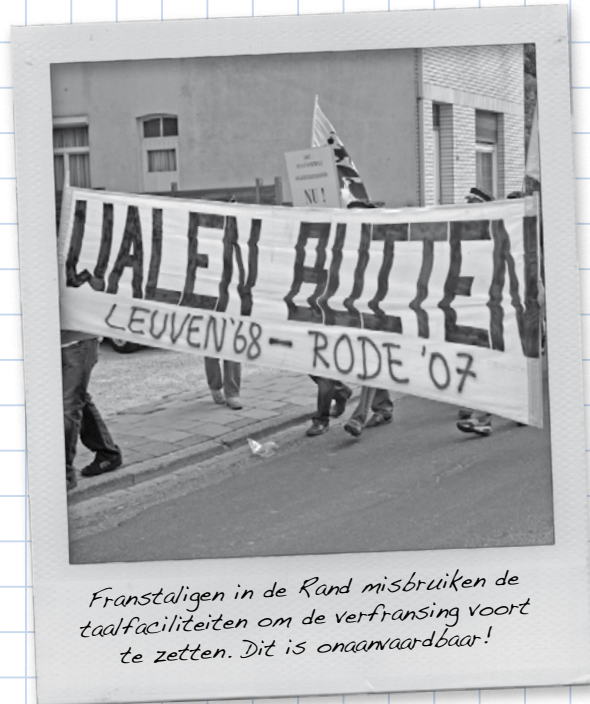
Geert Bourgeois, toenmalig N-VA-voorzitter: *“Toen ik zei dat we niet in een Vlaamse regering zouden stappen vóór de splitsing een feit was, wist ik heel goed dat dat niet haalbaar was. Maar de achterban verwachtte zo’n uitspraak.”* (De Morgen, 23 mei 2005)

Jo Vandeurzen, toenmalig CD&V-voorzitter, over het tijdstip van de splitsing : *“Snel betekent een paar maanden, laten we zeggen tegen eind dit jaar : Het mag ook 3 januari zijn, maar veel later niet. Voor de splitsing hoeven we geen enkele prijs te betalen.”* (Het Belang van Limburg, 3 september 2004)

*De lijst van gebroken beloften kan naar hartelust
aangevuld worden....*

*Actie van het Taal Aktie Komitee tijdens
de spoedmeeting in Halle, georganiseerd
door het OVW in april 2007.*

*Wat willen de Franstaligen in ruil voor de splitsing
van B-H-V?*

*Hier ontwikkelt zich het klassieke scenario :
tegenover de rechtmatige eis tot splitsing stellen
de Franstaligen onaanvaardbare eisen. Hun
meest verregaande is de uitbreiding van het
Brussels Gewest. De Franstaligen willen de zes
faciliteitengemeenten bij Brussel inlijven. En als
het van FDF-voorzitter Maingain afhangt, zouden
zowat alle gemeenten van Halle-Vilvoorde bij
Brussel geannexeerd moeten worden. Het is te zot
om los te lopen. Wij moeten geen gebiedsroof meer
dulden. Maar dit toont eens te meer aan dat voor de
Franstaligen de taalgrens nooit definitief is.*

*Een andere eis is het inschrijvingsrecht. Wat houdt
dat in?*

*Inschrijvingsrecht betekent dat de inwoners van
de zes faciliteitengemeenten voor de verkiezingen
van Kamer en Senaat hun stem in Brussel zouden*

kunnen uitbrengen. Op die manier blijft de electorale band met Franstalig Brussel en Wallonië bestaan. Dit is natuurlijk absurd. De Franstaligen zullen dan, net zoals vandaag, actief campagne in onze streek blijven voeren, hengelend naar Franstalige stemmen. Wanneer men er vrijwillig voor kiest zich in Vlaanderen te vestigen, moet men ook stemmen voor de lijsten die in Vlaanderen opkomen, zo eenvoudig is dat. Het inschrijvingsrecht werd al eens gebruikt als pasmunt voor de splitsing, bij het onzalige Egmontpact in 1977. De Vlaamse Beweging liep er storm tegen, met als gevolg het roemloze einde van dat Egmontpact en een pak slaag van de kiezer voor de Vlaamse Egmontpartijen.

Er is ook sprake van een federale kieskring?

Ook deze piste is nefast. In een federale kieskring zouden een aantal Kamerleden over het hele land kunnen verkozen worden, wat nu niet het geval is. Daarmee wil men vooreerst mordicus een kunstmatig Belgisch gevoel creëren dat al lang

niet meer bestaat. Er is echter meer. Met een federale kieskring kunnen de Di Rupo's en andere Maingains niet alleen stemmen ronselen tot in Zemst en Galmaarden, maar tot Oostende en Lanaken! Daarmee wordt de splitsing van B-H-V volledig tenietgedaan. Het heeft geen enkele zin

*Geen nieuwe staats Hervorming maar
staatsvorming!*

om B-H-V te splitsen – omdat we het beu zijn dat Franstaligen stemmen komen ronsselen tot diep in Halle-Vilvoorde – om dan een federale kieskring op te richten waarbij de Franstalige politici in heel Vlaanderen stemmen kunnen ronsselen! Een federale kieskring is gewoon B-H-V in het kwadraat.

De Franstaligen eisen ook inspraak in de zes faciliteitengemeenten.

In ruil voor de splitsing willen de Franstaligen dat de Franse Gemeenschap de bevoegdheid krijgt om in de Zes initiatieven te ontwikkelen op het vlak van onderwijs, sport, cultuur... Dat zou een regelrechte inmenging van de Franse Gemeenschap in onze eigen binnenlandse aangelegenheden betekenen. Op die manier kunnen zij hun imperialistische verfransende politiek ten aanzien van Vlaams-Brabant voortzetten. Ook dit is volstrekt onaanvaardbaar. Wij Vlamingen laten ons ook niet in met onderwijs, sport, cultuur ... in Waalse gemeenten.

Ook het minderhedenverdrag ligt opnieuw op de onderhandelingstafel.

Vlaanderen heeft altijd geweigerd het Europees minderhedenverdrag goed te keuren. Dit goedkeuren zou betekenen dat de Franstaligen als een “nationale minderheid” worden erkend. Dat heeft voor gevolg dat zij altijd en overal in Vlaanderen recht zouden hebben op faciliteiten inzake taal, cultuur, onderwijs... Men moet goed beseffen dat Vlaanderen dan opnieuw tweetalig wordt, terwijl de Vlamingen decennialang gevochten hebben voor een eentalig Vlaanderen. Men zou hiermee de klok meer dan een eeuw terugdraaien. Het Vlaams regeerakkoord is wat dat betreft zeer duidelijk : “De Vlaamse regering zal onder geen beding het Europees minderhedenverdrag goedkeuren”. Maar ook hier houden we ons hart vast. We weten intussen wat de beloften van Vlaamse politici waard zijn...

Waarom zouden de Vlamingen voor de splitsing een prijs moeten betalen ?

De Vlamingen moeten helemaal geen prijs betalen voor de splitsing. De splitsing van B-H-V is een rechtmatige eis. Zelfs het hoogste rechtscollege van

De splitsing van B-H-V is een rechtmatige eis, juridisch ondersteund door een uitspraak van het Grondwettelijk Hof.

dit land, het Grondwettelijk Hof, heeft geoordeeld dat de bestaande toestand ongrondwettelijk is. Voor één keer hebben de Vlamingen zelfs het juridisch gelijk aan hun kant. Wij zien echt niet in waarom welke prijs dan ook zou moeten betaald worden voor het rechte trekken van een toestand die al veertig jaar scheefgegroeid is.

Toch zijn de Vlaamse onderhandelaars bereid toegevingen te doen.

Inderdaad. In 2005 zijn de onderhandelingen afgesprongen. Toen reeds lagen de Franstalige eisen die we opgesomd hebben, op tafel. Vandaag staan we nog geen stap verder. Toch zijn een aantal Vlaamse partijen bereid opnieuw te onderhandelen, om koste wat kost een regering te kunnen vormen. Het Vlaams Belang vindt dat er helemaal niet moet onderhandeld worden, want onderhandelen betekent een prijs betalen.

De Vlamingen hebben toch een meerderheid in het parlement. Waarom gebruiken zij die niet ?

Daar zijn de Vlaamse partijen te laf voor. Indien de Vlamingen in het parlement hun democratische meerderheid zouden gebruiken om de splitsing van B-H-V door te voeren, was die splitsing al lang een feit. In november vorig jaar hebben de Vlamingen één keer hun meerderheid gebruikt om, in een eerste fase, in de commissie van de Kamer de splitsingsvoorstellen goed te keuren. De reactie van de Franstaligen liet niet op zich wachten. Zij riepen het zogenaamde "belangenconflict" in. Daardoor is de hele zaak voor maanden geblokkeerd. Meer nog, in plaats van te eisen dat de Franstaligen hun blokkeringmanoeuvres laten vallen vooraleer er nog over om het even wat kan gepraat worden, hebben de Vlaamse meerderheidspartijen braaf ingestemd om opnieuw te "onderhandelen".

De Vlamingen zwichten dus voor de Franstalige chantage ?

Dat klopt. De Franstaligen dreigen, elke keer als de Vlamingen hun democratische meerderheid in het parlement willen gebruiken, de boel te blokkeren. Zij dreigen de regering te doen vallen en zeggen zelfs dat het land uiteenvalt als de Vlamingen hun wil doordrijven. Dit is natuurlijk je reinste chantage. Het ergst van al is dat de Vlaamse partijen altijd zwichten voor die chantage.

Men noemt dit staatsmanschap.

In het buitenland is een staatsman iemand die vasthoudt aan zijn principes. In België ligt dat blijkbaar helemaal anders. Daar wordt men pas een staatsman genoemd als men zijn principes verloochent.

“Onverwijld en zonder prijs”; vermeldt het Vlaams regeerakkoord over de splitsing van B-H-V. Wat is zo’n regeerakkoord dan eigenlijk nog waard ?

Bijzonder weinig. Nochtans is een regeerakkoord een bindend contract tussen de partijen die een regering vormen. CD&V/N-VA, SP.a-Spirit en Open VLD hebben zich in 2004 door dat regeerakkoord formeel geëngageerd de splitsing van B-H-V “onverwijld en zonder prijs” door te voeren. Nu blijkt dit niet meer dan een loze belofte te zijn geweest. Het was de ultieme lekstok om vooral de N-VA over de schreef te trekken. Geert Bourgeois is sinds 11 juli 2004 minister in de Vlaamse regering, maar van een splitsing van B-H-V is nog steeds geen sprake...

Vlaams-Brabant dreigt opnieuw de dupe te worden van al dit gemarchandeer ?

Als we niet opletten, dreigen de Vlaams-Brabanders inderdaad het gelag te betalen van de communautaire onderhandelingen. In het verleden is meer

Vlaamse autonomie altijd afgekocht met toegevingen aan de Franstaligen in onze regio. Dat moet maar eens gedaan zijn. Het Vlaams Belang zegt heel duidelijk dat onze regio geen pasmunt kan zijn voor welke staatshervorming ook.

Franstaligen gaan in de Zes nog steeds hun gang

Intussen maken de Franstalige burgemeesters het in de faciliteitengemeenten wel bijzonder bont.

De Franstalige gemeentebesturen in de Zes, en dan vooral de gemeentebesturen van Wezembeek-Oppem, Linkebeek en Kraainem, maken het al verschillende jaren bijzonder bont. Waar zij kunnen, saboteren zij stelselmatig de Vlaamse regelgeving en overtreden zij even stelselmatig de taalwetgeving. Daarnaast laten zij niet na de Vlamingen en de Vlaamse overheid schaamteloos te provoceren.

Een paar voorbeelden.

Vlabinvest is een project van de Vlaamse regering om de Vlamingen de kans te geven tegen een betaalbare prijs gronden of woningen te verwerven

in de brede Rand rond Brussel. Het is een Vlaams en een sociaal project. Daarbij wordt voorrang gegeven aan mensen die een band met de gemeente kunnen aantonen. Welnu, de Franstalige gemeentebesturen doen er alles aan om het de Vlaamse overheid onmogelijk te maken dergelijke projecten in hun gemeente te realiseren. Diezelfde gemeenten hebben ook ostentatief geweigerd om de WIS-computer van de VDAB, waarbij elke inwoner de vacatures van de VDAB kan raadplegen, in hun gemeentehuis te installeren. De reden? Die vacatures worden – zoals de taalwetgeving het vereist – enkel in het Nederlands weergegeven. Zij voeren dus hun Fransdolle politiek zelfs op de kap van de eigen werklozen. De Vlaamse overheid heeft die WIS-computers dan maar in de Vlaamse culturele centra geïnstalleerd... En zo kunnen we nog even doorgaan.

Met de taalwetgeving is er ook een probleem?

Jazeker. De Franstaligen beschouwen de faciliteiten nog altijd als een verworven recht. Voor hen

betekenen faciliteiten eigenlijk tweetaligheid. De Vlamingen denken daar anders over. In de zogenaamde "omzendbrief-Peeters" heeft de Vlaamse regering al in 1997 duidelijk gemaakt dat Franstaligen telkens opnieuw een vertaling van de documenten dienden aan te vragen. De Raad van State heeft uiteindelijk de Vlamingen gelijk gegeven in dit dispuut, maar ook nu weigeren de Franstaligen zich hierbij neer te leggen.

Intussen zijn drie burgemeesters nog steeds niet benoemd?

Vlaams minister Keulen heeft inderdaad geweigerd de kandidaat-burgemeesters van Wezembeek-Oppem, Kraainem en Linkebeek te benoemen. Zij hadden immers jarenlang de taalwetgeving met de voeten getreden. Zij verstuurden onwettige oproepingsbrieven, saboteerden de toepassing van de Vlaamse decreten en stelden zich bijzonder arrogant op ten aanzien van de Vlaamse overheid. Het toppunt van provocatie waren de gemeenteraden

van oktober 2007, die zij moedwillig in het Frans lieten verlopen. Ook voor de Vlaamse regering de druppel die de emmer deed overlopen.

Voor één keer toont de Vlaamse regering haar tanden ?

Het niet-benoemen van deze drie kandidaat-burgemeesters door minister Keulen lijkt misschien stoer, maar is het allesbehalve. Indien de Vlaamse regering een beetje zelfrespect zou hebben, zou ze de kandidaat-burgemeesters niet alleen niet benoemen, maar gewoon afzetten. Om het even welke burgemeester in Vlaanderen die zich nog maar een tiende had veroorloofd van wat die drie burgemeesters zich hebben veroorloofd, zou al lang met klikken en klakken buiten gezet zijn.

Hoe is de situatie nu ?

Ironisch genoeg heeft de niet-benoeming op dit ogenblik voor gevolg dat de drie heerschappen

nog altijd waarnemend burgemeester zijn. Als er geen nieuwe voordracht komt, kunnen zij rustig nog vijf jaar blijven zitten. In de praktijk is er dus niets veranderd. Wij blijven dan ook bij onze eis om de drie waarnemende burgemeesters gewoon af te zetten. Ze hebben lang genoeg met onze voeten gespeeld.

Een paar maanden geleden was het ook hommeles rond het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten. Wat was er aan de hand ?

In de zes faciliteitengemeenten bestaat Franstalig basisonderwijs. Dat is helaas wettelijk zo geregeld. Dat Franstalig onderwijs is een echte verfransingsmachine geworden. Wat meer is, Vlaanderen draait op voor de kosten: jaarlijks meer dan 12 miljoen euro! Wij betalen dus pakken geld voor de verfransing van onze eigen streek. De Vlaamse overheid heeft echter geen enkele zeggenschap over deze scholen inzake pedagogische en

taalinspectie. Op geen enkele manier kan de Vlaamse overheid nagaan of die scholen wel beantwoorden aan de eisen die de Vlaamse overheid aan alle andere scholen in Vlaanderen stelt.

Dat is toch onlogisch ?

Uiteraard. Wij moeten betalen en voor de rest zwijgen. Ondanks verschillende pogingen om hierover een vergelijk te vinden, heeft de Franse Gemeenschap altijd geweigerd welk akkoord dan ook hierover te sluiten. Het Vlaams Belang vraagt al jaren dat de Vlaamse regering zou ingrijpen en de geldkraan zou dichtdraaien. Uiteindelijk werd in het Vlaams Parlement dan maar een decreet gestemd waarin staat dat ook de Franstalige basisscholen in de Zes moeten voldoen aan de eindtermen en de Vlaamse onderwijsinspectie moeten toelaten.

Hoe wordt het Vlaams schooltje van Komen gefinancierd ?

Dat is het nu net. In heel Wallonië is er één Vlaamse basisschool : het schooltje van Komen. Normaal gezien moet Wallonië daarvan de kosten dragen, net zoals wij betalen voor het Franstalig onderwijs in de Zes. Maar Wallonië vertikt dat. Ook het schooltje in Komen wordt dus door Vlaanderen bekostigd. Nog een typisch voorbeeld van hoe België in elkaar steekt.

Hoe reageerden de Franstaligen op de stemming van het decreet ?

Hoewel ze er geen enkele reden toe hadden, reageerden de Franstalige partijen voorspelbaar furieus. Met veel tremolo's riepen zij dat dit een zoveelste kaakslag was, terwijl de Vlamingen gewoon voor één keer de wet toepasten. Zij hebben meteen een "belangenconflict" ingeroepen. Dat betekent dat ook dit dossier, net als de splitsing van B-H-V, maandenlang geblokkeerd is.

Het Franstalig onderwijs is een echte verfransingsmachine. Het kost Vlaanderen jaarlijks meer dan 12 miljoen euro!

Hoe merken we dat intussen de verfransing verder schrijdt ?

Dat merken we elke dag. Bij de bakker, de slager en de krantenboer horen we steeds meer Frans spreken, ook in gemeenten die vroeger van verfransing geen last hadden. Maar ook steeds meer vreemdelingen

uit Brussel vinden hun weg naar onze streek. Verfransing en vervreemding gaan hand in hand. Uit statistieken blijkt bovendien zeer duidelijk dat de migratie van Brussel naar Halle-Vilvoorde onverminderd doorgaat. Kijk ook naar de verkiezingsuitslagen van de laatste jaren. De Franstaligen gaan er elke keer electoraal op vooruit.

Zijn er andere cijfers die deze trend bevestigen ?

Zeker. Zo geven de "gemeentelijke kindrapporten" van Kind en Gezin uit 2005 een zeer duidelijk beeld van de ontnederlandsing van onze provincie. In heel Vlaams-Brabant heeft slecht 71% van de gezinnen met een kind geboren in 2004 het Nederlands als thuistaal. In gemeenten als Tervuren, Zaventem, Hoeilaart, Overijse, Vilvoorde, Sint-Pieters-Leeuw en Beersel is dat cijfer al gezakt tot onder de 50%! Dat cijfer is hoogst alarmerend, want het toont aan dat de volgende jaren het aantal Nederlandstaligen nog zal zakken. Het Nederlandstalig karakter van

grote delen van de Rand wordt hierdoor fundamenteel bedreigd.

De Vlaamse regering staat er intussen bij en kijkt er naar.

In de facilititeitengemeenten merkt men de toenemende verfransing elke dag. Bij de bakker, de slager en de krantenboer, waar steeds meer Frans wordt gesproken.

Brusselse olievlek dreigt verder uit te deinen

Brussel uitbreiden, er is toch geen enkele Vlaming die dat wil ?

Tot voor kort was dit inderdaad het geval. Maar op 7 januari stelde Open-VLD-senator Roland Duchâtelet voor om Brussel te laten uitgroeien tot een mega-hoofdstad naar het voorbeeld van Mexico-city en Peking. Concreet wil hij dat heel Vlaams-Brabant en heel Waals-Brabant bij Brussel gevoegd worden. Hij stelde letterlijk dat Brussel "belachelijk klein" is en meer "Lebensraum" nodig heeft.

Open-VLD'er Roland Duchâtelet: "Wil men de stad alle kansen geven om de hoofdstad van Europa te worden, dan heeft Brussel Lebensraum nodig, dan moet men de grenzen van Brussel uitbreiden tot de grenzen van Vlaams- en Waals-Brabant. (...) Men tilt dan Brussel op tot een volwaardig stadsgewest met één centraal bestuur.(...) In het stadsgewest Brussel zouden er vier officiële talen zijn: Het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels." (Het Belang van Limburg, 7 januari 2008)

Lebensraum? Ruikt dit niet naar een donkerbruin verleden?

In de jaren '30 en '40 van de vorige eeuw gebruikten de Duitsers dit begrip om te zeggen dat hun groot land "veel te klein" was. Dit vreselijke woord lag dan ook aan de basis van de Duitse Anschluss-politiek en de bezetting van half Europa. De Duitsers misbruikten toen de minderhedenverdragen om de inlijving van de buurlanden te verantwoorden. Franstalige politici uit Brussel zitten op hetzelfde spoor en misbruiken de minderhedenverdragen om Brussel fors uit te breiden. Het is tragisch dat een figuur als Duchâtelet dit steunt.

Werd Duchâtelet dan niet teruggefloten door zijn partij, Open-VLD?

Eigenlijk niet. Zijn partij verklaarde dat ze de Octopusgesprekken niet in het gedrang wilde brengen. Straffer is dat ook Guy Verhofstadt met de

idee speelt om Brussel groter te maken. Verhofstadt pleit namelijk openlijk voor een "Brussels stadsgewest", dat de grenzen van het huidige Brussels gewest ver zou overschrijden.

Maar Brussel is toch al een gewest?

Natuurlijk. En Brussel heeft evenveel autonomie als Vlaanderen en Wallonië. Toch is de machtshonger van Brussel hiermee niet gestild. Brussel wil mee kunnen beslissen wat er in het "hinterland" gebeurt en wil zich dus, in afwachting van de verhoopte uitbreiding, actief kunnen bemoeien met de Vlaamse gemeenten uit de brede gordel rond Brussel. Daarom wil Brussel een nieuwe politieke structuur die veel groter is dan het huidige Brussels gewest. Dit "stadsgewest" zou belangrijke beslissingen kunnen nemen inzake wegenbouw, werkgelegenheid, wonen en openbaar vervoer. Verhofstadt komt nu aan die eisen tegemoet.

Vlaanderen en de provincie Vlaams-Brabant zijn daar nu toch al bevoegd voor?

Dat is inderdaad zo. Maar precies dat is de Brusselaars een doorn in het oog. Ze willen de bevoegdheden van het Vlaams gewest over de Rand zoveel mogelijk inkrimpen. Het is de bedoeling om een groot deel van Vlaams-Brabant op die manier los te weken uit Vlaanderen. Brussel zou samen met de brede Rand gepromoot worden als één grote stadsregio. De hoop is dan dat de inwoners van deze regio zich steeds meer met Brussel gaan vereenzelvigen en steeds minder met Vlaanderen.

staat Verhofstadt alleen met dit plan of zijn er nog Vlamingen die op deze golflengte zitten?

Blijkbaar zit ook Leterme op dit denkspoor. In de krant Le Soir van 21 januari verklaarde hij letterlijk dat Brussel buiten zijn grenzen moet kunnen gaan op vlak van infrastructuur, economie, werk en zelfs op het vlak van belastingen. Het is dus niet

uitgesloten dat de Vlaams-Brabanders op termijn een soort Brusseltaks zullen gaan betalen.

Is Brussel eigenlijk te klein als Europese hoofdstad?

Helemaal niet. Zo is Brussel qua oppervlakte en inwonersaantal perfect vergelijkbaar met Washington DC, de hoofdstad van de Verenigde Staten. Brussel is helemaal niet zo dichtbevolkt. In Parijs wonen er ruim 20.000 inwoners per vierkante kilometer. Dat is drie keer zoveel als in Brussel. Mits een goed beleid is er in Brussel dus nog heel wat mogelijk. Wanneer men dus beweert dat Brussel veel meer ruimte nodig heeft als Europese hoofdstad, is dit gewoon een fabeltje.

Hoe staat het Vlaams Belang tegenover de internationale rol van Brussel?

Brussel heeft al enkele honderden jaren een functie als internationale ontmoetingsplaats. Wij hebben daar geen moeite mee. Dit is een belangrijke bron

van werkgelegenheid en welvaart. Tegelijk is Brussel hierdoor ook ons venster op de wereld. Anderzijds willen we ook niet dat Brussel zou uitgroeien tot een Europees waterhoofd, waar alle belangrijke functies van de Europese Unie (een half miljard mensen!) geconcentreerd zouden zijn. Wij willen dus niet dat Brussel zou uitgroeien tot een soort Groot-Londen of Groot-Parijs.

Wat wil het Vlaams Belang dan concreet?

Wij pleiten ervoor om zoveel mogelijk gebruik te maken van de hedendaagse communicatietechnieken. Die laten toe de Europese functies in de toekomst beter te spreiden over de vele Europese hoofdsteden. Dit is veel democratischer en veel respectvoller voor de Europese landen en culturen. Op die manier vermijden we ook dat gigantische immigratiestromen naar ons land worden toegezogen. Wij willen dus dat Brussel zijn ambities tempert en een stad op mensenmaat blijft.

Voert de Vlaamse regering een beleid dat Halle-Vilvoorde behoedt voor verdere verBrusseling?

Jammer genoeg niet. Ze doet een beetje aan symptoombestrijding, door bijvoorbeeld extra leerkrachten Nederlands te voorzien in de scholen. Maar voor het overige moedigt ze de inwijking uit Brussel alleen maar verder aan. Zo wil ze

dat er de komende jaren ruim 800 hectaren extra bedrijfsruimte (dat is acht vierkante kilometer!) bijkomt in Vlaams-Brabant, waarvan het grootste gedeelte in de onmiddellijke Rand rond Brussel. En dit terwijl er vandaag reeds een nijpend tekort is aan geschikte arbeidskrachten. Dit zou alleen maar nieuwe inwijkingsgolven teweegbrengen.

Waar moeten al die nieuwe inwijkelingen volgens de Vlaamse regering gaan wonen?

Wel, ook daar bestaan plannen voor. In tal van gemeenten rond Brussel zullen de bouwlagen fors worden opgetrokken, vaak tot acht verdiepingen. Dit betekent dus hoogbouw. In het verleden heeft dit altijd geleid tot een versnelde verfransing. De vele tienduizenden nieuwe inwijkelingen die verwacht worden, zullen natuurlijk actief bijdragen tot de verdere verBrusseling van grote stukken van Halle-Vilvoorde. De Vlaamse regering rolt als het ware de rode loper uit voor Brussel.

Gebeurt deze verBrusselingspolitiek dan met de steun van VLD, CD&V/N-VA en SP.a-Spirit?

Dat moeten we inderdaad vaststellen. De VLD, met minister van Ruimtelijke Ordening Van Mechelen, is de drijvende kracht. Die partij zit helemaal in de greep van de vastgoedlobby en de betonboeren. Blijkbaar is er heel veel geld gemoeid met deze plannen. Van Mechelen duldt trouwens geen enkele tegenspraak. Maar dramatisch genoeg bieden ook CD&V/N-VA en SP.a-Spirit geen weerwerk. Ze spelen het spel actief mee, ook in het provinciebestuur van Vlaams-Brabant.

Nochtans zeggen die partijen voortdurend dat ze het groene karakter van Vlaams-Brabant willen bewaren?

Dat is niets anders dan een operatie schone schijn. Ze belijden enkel lippendienst aan het landelijke en groene karakter van de Vlaamse Rand. In

De verBrusseling verandert het straatbeeld van Dilbeek ingrijpend. Hoogbouw leidde tot de verfransing van heel wat Dilbeekse wijken.

werkelijkheid bereiden ze de meest grootschalige verstedelijkingsoperatie voor in vijftig jaar. Grote stukken groengebied zullen worden opgeofferd aan de verstedelijking, zodat de buffer tussen Brussel en de Rand in belangrijke mate zal verdwijnen.

Wat moet er volgens het Vlaams Belang gebeuren?

Nieuwe bedrijvenparken mogen niet meer in de Rand rond Brussel worden ingeplant. Er is nog voldoende plaats in Brussel zelf. Daarnaast zijn er heel wat zones verder weg van Brussel (Tienen, Aarschof, Diest, ...) waar wel nog werkloosheid is en het gevaar voor verBrusseling veel kleiner is.

En hoe wil het Vlaams Belang de inwijking vanuit Brussel tegengaan?

Wij hebben daar een noodplan voor geschreven, waarin een doorgedreven woonbeleid wordt uitgestippeld. Daarin willen we absolute voorrang geven aan onze eigen Vlaams-Brabantse bevolking. Heel concreet pleiten we voor woonregies op regionaal en lokaal niveau. Die moeten in de eerste plaats de huizen die vrijkomen in de oudere woonkernen opkopen en renoveren of vervangen. Daarbij moet een strikt voorrangsbbeleid worden

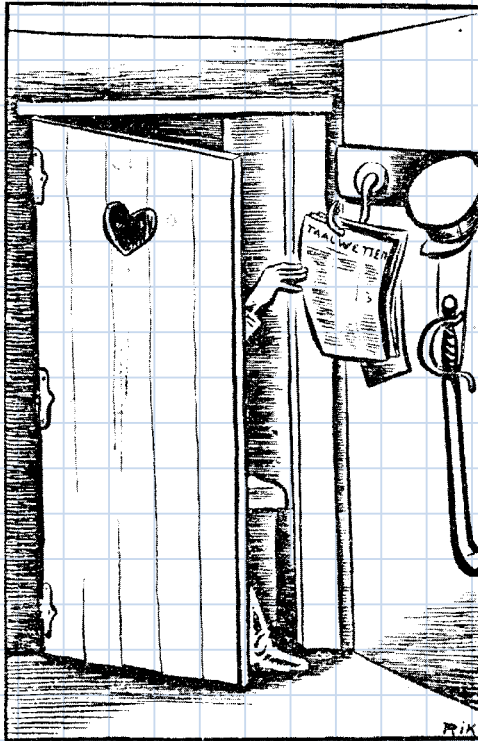
gevoerd voor onze autochtone bevolking. Ook bij nieuwe verkavelingen moet erover gewaakt worden dat de kavels enkel worden toegewezen aan mensen die echt geïntegreerd zijn in onze samenleving.

Wat doe je met de immokantoren die massaal propaganda maken in Brussel?

Dit moet inderdaad worden ontmoedigd. Hiervoor bestaat er een zeer geschikt instrument, namelijk het voorkeepsrecht. Tot nu toe hebben de gemeentebesturen verzuimd om dit echt te gebruiken. Wanneer woningen systematisch aan Brusselaars verkocht worden, kan de overheid dit tegengaan door de huizen zelf op te kopen. Op die manier worden de vastgoedbaronnen ontmoedigd en zullen ze meer publiciteit gaan maken in Vlaamse middelen en minder in Brussel. Hier is natuurlijk wat politieke moed voor nodig.

Dus een beleid rond betaalbaar wonen is volgens het Vlaams Belang nog mogelijk?

Ja, maar dan moet men dringend het roer omgooien. In plaats van de sluizen in onze streek steeds verder open te zetten voor anderstaligen en buitenlanders, moet men dringend een voorrangbeleid op poten durven zetten voor onze eigen mensen. Hiervoor zijn middelen nodig en de Vlaamse overheid heeft die wel degelijk ter beschikking. Ze moet alleen de juiste keuzes maken.

Het nut der taalwetten

DE ENIGE
OPLOSSING:
EEN
ONAFHANKELIJK
VLAANDEREN

Valt er nog land te bezeilen met de Franstaligen ?

De politieke crisis van de laatste maanden rond het dossier van de staatshervorming en de splitsing van B-H-V bewijst dat er met de Franstaligen inderdaad geen land meer te bezeilen valt. Hun overdreven eisen inzake Halle-Vilvoorde in ruil voor een door Vlaanderen gevraagde staatshervorming, hebben één zaak aangetoond : de Franstaligen hebben nooit hun imperialistische aanspraken op Vlaams-Brabant opgegeven. Zij hebben nooit aanvaard dat de faciliteitengemeenten in Vlaanderen liggen. Zij hebben nooit de Vlaamse voorgedij over die gemeenten aanvaard. Kortom : zij hebben nooit de taalgrens aanvaard.

Is dat "communautaire" nu echt zo belangrijk ?

Veel mensen gaan er verkeerdelijk van uit dat er zoiets bestaat als "het communautaire" en "de rest". Dat klopt niet. In dit land is alles communautair. Vlaanderen en Wallonië zijn zodanig uit elkaar

gegroeid, dat ze over zowat alles een verschillende visie hebben. Of het nu over justitie gaat, veiligheid, werkgelegenheid, mobiliteit... telkens botsen de visies. Hoe komt het dat Vlaanderen 6% werklozen telt en Wallonië 17% ? Waarom staan er in Vlaanderen 1.200 flitspalen en in Wallonië 30 ? Waarom pleit Vlaanderen voor een jeugdsanctierecht en wil Wallonië daar absoluut niet van weten ? Op die manier kan je nooit een "Belgisch" beleid voeren.

We moeten nochtans solidair zijn, niet ?

Wat in dit land gebeurt, heeft niets meer solidariteit te maken. Jaarlijks vloeit bijna 13 miljard euro van Vlaanderen naar Wallonië. Dit komt erop neer dat elk Vlaams gezin om de drie jaar een mooie gezinswagen cadeau geeft aan Wallonië. Dat is geen solidariteit meer, dat is diefstal. Ondanks die miljardentransfers hinkt Wallonië nog steeds hopeloos achterop. Als zij de PS-staat willen in stand houden en een geldverslindend beleid willen

Ophouden!

voeren in plaats van te werken aan de opbouw van hun economie, dan is dat hun goed recht. Maar zij hebben niet het recht Sinterklaas te spelen op andermans kosten!

Een mens zou voor minder "merci beaucoup" zeggen?

Voor die jarenlange miljardensteun heeft Vlaanderen nooit een blijk van waardering gekregen. Wie denkt dat de Franstaligen zich dankbaar of zelfs redelijk opstellen ten aanzien van Vlaanderen, komt bedrogen uit. Zij spuwen in de hand die hen voedt. Meer nog, indien iemand in Vlaanderen vraagtekens durft te plaatsen bij de transfers naar Wallonië, wordt die meteen verketterd als een grote bekrompen egoïst die de zon in andermans ogen niet gunt.

Hoe staat het eigenlijk met de "Vlaamse resoluties"?

In 1999 stemde het Vlaams Parlement een aantal resoluties die de blauwdruk moesten vormen voor een verdere staatshervorming. Het Vlaams Parlement pleitte toen onder meer voor fiscale en financiële autonomie,

overheveling van de personenbelasting, kortingen op de vennootschapsbelasting, splitsing van de gezondheidszorg en het gezinsbeleid, splitsing van de NMBS, van B-H-V... allemaal heel logische zaken. Maar de discussie daarover zit in het slop omdat er een onverbiddelijk Franstalig "non" op is gevolgd.

Hoe hoog ligt de lat nog aan Vlaamse kant ?

Dat is nu net het ergerlijke. Alle Vlaamse partijen zijn naar de verkiezingen getrokken met die Vlaamse resoluties in hun verkiezingsprogramma, en die partijen die het hardst op die nagel hebben geklopt, zijn door de Vlaamse kiezer beloond geworden. Na de verkiezingen hebben zij de lat eigenlijk op de grond gegooid. Alle moeite hebben zij gedaan om de Franstaligen gerust te stellen en hen te overtuigen dat het allemaal zo'n vaart niet zou lopen. Eerst hebben zij naar de stem van de Vlaamse kiezer gehengeld met een sterk communautair programma, maar meteen na verkiezingen hebben zij de Franstaligen laten verstaan dat het eigenlijk

maar om te lachen was. De man van 800.000 stemmen heeft nog niets gerealiseerd.

De Franstalige media zijn ook zwaar tekeergegaan?

De Franstalige media hebben de jongste maanden een ware heksenjacht ontketend. Vlaanderen en de Vlamingen werden afgeschilderd als een zootje ongeregeld, een bende fascisten die de solidariteit willen opblazen en de Walen in de verdoemenis willen storten. Vreemd genoeg speelden bepaalde Vlaamse media dat spel mee. Waar de Waalse pers hun politici door dik en dun steunden in hun onverzettelijk "non", bekeek een groot deel van de Vlaamse pers het Vlaamse autonomiestreven bijzonder meewarig, om niet te zeggen dat dat streven belachelijk gemaakt werd.

Heeft het Belgisch federalisme nog een toekomst ?

De crisis die we vandaag beleven, is niet langer een politieke crisis, maar een crisis van het Belgisch

regime. Het federalisme heeft afgedaan. Het is één grote leugen gebleken. Het federalisme was een geniale vondst van de Franstaligen om de Vlaamse meerderheid definitief uit te schakelen en hun politieke suprematie te bestendigen.

Is België dan eigenlijk nog wel een democratie ?

België is eigenlijk nooit een democratie geweest. De Vlamingen hebben nooit de macht van het getal willen of mogen laten spelen. De kwestie B-H-V toont aan hoe het hele Belgische systeem werkt. De minderheid bepaalt wat de meerderheid mag en niet mag. Telkens de Vlamingen hun meerderheid willen laten gelden, dreigen de Franstaligen ermee het hele Belgische systeem te blokkeren. Zij hebben daartoe de mogelijkheden via de grendelgrondwet, dubbele meerderheden, alarmbelprocedures en noem maar op. De Vlaamse meerderheid leeft permanent onder de chantage en de dictatuur van de Franstalige minderheid. Dat is de jongste maanden

zeer duidelijk geworden. Na de verkiezingen zijn de "Belgen" in twee verschillende landen wakker geworden.

Heeft onderhandelen over een staatshervorming nog zin ?

Voor het Vlaams Belang heeft onderhandelen helemaal geen zin meer. Het Belgisch federalisme heeft zich vast gereden in haar eigen contradicties. Men moet zelfs geen separatist zijn om vast te stellen dat het onmogelijk is geworden nog een Belgische regering te vormen die de weerspiegeling is van de verkiezingsresultaten in Vlaanderen en Wallonië. Men moet evenmin een verrottingsstrateeg zijn om vast te stellen dat de zaak rot is. Het is zinloos van staatshervorming naar staatshervorming verder te blijven strompelen, met uiteindelijk een oplossing die niemand bevredigt, en in zich de kiem van nieuwe conflicten draagt.

Vlaamse onafhankelijkheid is dus de enige oplossing?

Inderdaad. Wij zeggen heel duidelijk : stop de komedie en trek de stekker uit. Het Belgisch immobilisme hypothekeert de welvaart en het welzijn van zes miljoen Vlamingen. Wij mogen de toekomst van onze kinderen niet op het spel zetten door in het Belgisch moeras te blijven ploeteren.

Is er wel een draagvlak voor Vlaamse onafhankelijkheid ?

Al dertig jaar ijvert onze partij voor Vlaamse onafhankelijkheid. Dertig jaar geleden stonden we alleen en werden we weggelachen. Vandaag is minstens het taboe over Vlaamse onafhankelijkheid gesneuveld. Vlaamse onafhankelijkheid is een reële optie geworden, waarmee niet langer gelachen wordt.

Kijk naar de opiniepeilingen. Steeds meer Vlamingen zijn voorstander van Vlaamse onafhankelijkheid.

Met de crisis van het Belgisch regime zijn hun ogen opengegaan. Zij hebben ingezien dat het Belgisch systeem enkel blijft draaien op het geduld, de toegeeflijkheid en het geld van de Vlamingen. Minstens even belangrijk zijn die Vlamingen die niet meteen voorstander zijn, maar er absoluut geen graten in zien dat dit land uiteen zou vallen. Die evolutie in de geesten is een absolute verdienste van het Vlaams Belang.

Wat denkt het bedrijfsleven daarover ?

Het Vlaams bedrijfsleven heeft wat dat betreft een enorme evolutie doorgemaakt. Vlaamse onafhankelijkheid is geen zaak meer van romantiek, nostalgie of revanche, het is een zaak geworden van nuchtere afwegingen. In 2004 heeft "De Warande", een denkgroep van Vlaamse bedrijfsleiders en industriëlen, de balans opgemaakt op sociaal-economisch vlak. Hun conclusie was duidelijk : België biedt geen enkele meerwaarde meer voor Vlaanderen. De Belgische boedelscheiding is niet alleen nuttig, maar ook noodzakelijk, ook voor Wallonië. Dat is allemaal zeer rationeel bekeken en berekend. Als ook het bedrijfsleven de noodzaak inziet van Vlaamse onafhankelijkheid, dan kan men dat onafhankelijkheidsstreven nog moeilijk afdoen als een hersenspinsel van een stelletje overjaarse romantische idioten.

Aan Franstalige kant denkt men daar wel anders over ?

Uiteraard. Voor de Franstaligen is België de Waalse levensverzekering. België is voor hen de melkkoe die door Vlaanderen gevoed wordt. Daarom ook dat alle initiatieven om België te redden vanuit het Zuiden komen. De "I want Belgium"-campagne, de "Mars voor Belgische Eenheid", de koninklijke tussenkomsten, ze kwamen allemaal uit Franstalige hoek.

Is Vlaamse onafhankelijkheid wel realistisch ?

Absoluut. In 1992 zat Tsjecho-Slovakije in dezelfde situatie als wij vandaag. Tsjechen en Slovakten stelden vast dat hun visies te verschillend waren om nog een nationale regering op de been te krijgen. Zij kwamen tot de conclusie dat gedwongen samenblijven geen enkele zin meer had. Men is er op een beschaafde manier overgegaan tot de boedelscheiding. Slovakije was toen ook het zwakke

broertje. Vandaag zijn Tsjechië en Slowakije twee welvarende volkeren. Slowakije is er dankzij de boedelscheiding sociaal-economisch helemaal bovenop gekomen. Waarom zou dit bij ons niet kunnen ?

Vlaamse onafhankelijkheid is ook noodzakelijk voor het Vlaams karakter van Vlaams-Brabant ?

De hele saga rond de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde is eigenlijk België in het klein. Binnen het Belgische kader zullen we er nooit in slagen de verfransing af te blokken. Binnen het Belgisch kader zullen we er nooit in slagen de Brusselse olievlek tegen te houden. Alleen het kader van de Vlaamse onafhankelijke staat stelt ons in staat de Vlaamse welvaart en welzijn te bewaren, en Vlaams-Brabant daadwerkelijk Vlaams te houden.

VLAAMS BELANG

Regiosecretariaat Halle
H. Ghijselenstraat 7 • 1750 Lennik

Tel.: 02/582.91.75 • Fax: 02/582.84.18
secretariaat.lennik@vlaamsbelang.org

Regiosecretariaat Vilvoorde
Leuvensestraat 106 • 1800 Vilvoorde

Tel.: 02/253.38.27 • Fax: 02/253.92.18
secretariaat.vilvoorde@vlaamsbelang.org

Regiosecretariaat Leuven
Tervuursevest 13/1 • 3001 Leuven

Tel.: 016/20.43.01 • Fax: 016/20.38.69
secretariaat.leuven@vlaamsbelang.org

www.vlaamsbelang.be

Ver. uitg.: J. Van Hauthem, H. Ghijselenstraat 7, 1750 Lennik